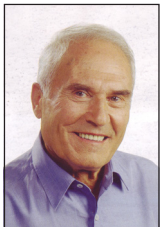

Юбилеи 2007

Ст.н.с. инж. Георги Петков Евстатиев на 80 години

Георги Петков Евстатиев е роден на 4 май 1927 г. в с. Долно Церовене, област Монтана, в семейство на земеделци. Основно образование завършва в родното си село, средно – във Втора мъжка гимназия в София и висше – във Висшия химикотехнологичен институт в София по специалността „Органичен синтез на полимери“. Хабилитиран е като старши

научен сътрудник втора степен в областта на високите технологии и нетрадиционните материали.

Трудовата му дейност е твърде разнообразна и обхваща както производствена, така и научна работа, а в последно време той развива и собствен бизнес.

Г. Евстатиев създава и ръководи завод „Ком“ в гр. Берковица, предприятие за производство на пластмаси и изделия за всички отрасли на промишлеността, завод за стъклопласти в гр. Кнежа и Научнопроизводствения комбинат за конструкционни полимери.

Организира научно направление за производство на нови нетрадиционни материали към Централния институт по химическа промишленост и научен център за конструкционни полимери.

Г. Евстатиев минава през всички етапи на производството не само като ръководител и организатор, който дава указания, а като конкретен изпълнител, внедрител, новатор за прилагане на нови технологии и усвояване на нови изделия. Този богат практически опит е добра основа за следващия етап от неговия живот – научноизследователската дейност. Със своя творчески нюх и прагматичен подход пренася своя опит за целенасочени научни изследвания, реализирани в практиката. Има 25 научни труда и 23 научнотехнологични разработки, някои от които са върху специални производства за предпазване на бойния състав на Министерството на отбраната.

Член е на Международната организация „ЮПАКО“.

Г. Евстатиев е дългогодишен активен член на Съюза на химиците в България, два мандата е член на неговия Управителен съвет. Член е на Управителния съвет на териториалната организация на научнотехническите съюзи в Монтана. Член е и на Общинския съвет в гр. Берковица и активно участва за решаване на социално-икономическите проблеми на града.

За неговата дългогодишна активна съюзна дейност и принос в развитието на химическата промишленост в България е избран за „Почетен член“ на Съюза на химиците в България. Награден е и със златната значка на Федерацията на научнотехническите съюзи.

Неговата 80-годишнина е приятен повод да му пожелаем здраве, творческо дълголетие и още много радости в живота.

Н. Найденов

Проф. дн Добри Лазаров Лазаров на 75 години

Името на проф. Добри Лазаров е добре познато на извънредно широк кръг български химици. То е известно и на хиляди негови студенти и на стотици хиляди ученици от средните училища. Освен изследовател с международно признание проф. Лазаров е спечелил слава и на увлекателен, духовит и обичан

от студентите си и колегите си преподавател. Не по-малко важно е, че той е неуморен популяризатор на химическата наука, а чисто в личен план безспорно артистична, одухотворена, много деликатна и приятна за общуване личност.

Обкръжението му включва огромен брой приятели на колегиална и на земляческа основа и не малък брой прикрити или очевидни почитателки сред университетските и учителските среди.

Проф. Лазаров е роден в известно будно търновско семейство. Има родствени връзки с бележитите българи Петко Рачов Славейков и Пенчо Славейков. Израства в културна и грижовна семейна среда. Получава добро възпитание и отрано у него се насаждат любов към музиката, литературата и интерес към обществения живот.

Възпитаник е на елитната Търновска мъжка гимназия. Живописното и богато на легенди и история Велико Търново оставя у него незаличими спомени. Те възкръснаха отново в неговите изповедни книги: „Праща-а-а-а“ и „Под Стамболовия мост“.

Към химията проф. Лазаров е насочен от своя авторитетен вуйчо – виден столичен лекар, т.е. тя не е и неговия спонтанен избор. Но тя го увлича и той завършва блестящо висшето си образование във Висшия химикотехнологичен институт в София през 1957 г. Работи кратко в голям завод и след много труден конкурс е приет за асистент във Фармацевтичния факултет на Медицинската академия.

Преломен момент в кариерата на проф. Лазаров е изборът за асистент в катедрата по неорганична химия на Химическия факултет в Софийския университет (1959 г.), ръководена от акад. Г. Близнаков. Двете артистични и жизненолюбиви натури си допадат взаимно.

През 1967 г. проф. Лазаров защитава своята първа дисертация на тема „Влияние на адсорбцията на газове и пари върху проводимостта на тънки метални слоеве“ и е избран за доцент по неорганична химия. Така нареченият „Голям докторат“ на тема „Връзка между електронен строеж, адсорбционни и каталитични свойства на някои преходни метали“ проф. Лазаров защитава много успешно през 1982 г. Важни етапи в професионалното му израстване са две специализации в чужбина – в Института по физикохимия „Я. Хейровски“ на Чехословашката академия на науките и в Хайделбергския университет в Германия.

Удостоен е с професорско звание и е избран за ръководител на катедрата по методика на химията, а през периода 1994–1999 г. е титуляр на катедрата по неорганична химия.

Без да подценявам научните му приноси в областта на адсорбцията, катализа и неорганичната химия, все ми се струва, че проф. Лазаров спечели завидна популярност най-вече като обаятелен лектор и автор на широко използвани университетски и гимназиални учебници, ценни научни енциклопедични справочници и увлекателни научно-популярни книги и статии.

Въпреки неизживяната старомодна практика у нас почти всеки професор да пише свой учебник, учебникът на проф. Лазаров „Обща и неорганична химия“ не само претърпя няколко издания (1971, 1978 и 1998 г.), но и убедително се наложи като основен учебник в много висши училища. Редица учебници, учебни и методични помагала, написани с участието на проф. Лазаров, са преиздавани многократно. От тях ще си позволя да отбележа: „Химия за X клас на ЕСПУ“ (1982 г.) – 8 издания, „Ръководство за учителя за X клас на ЕСПУ“ (1982 г.) – 10 издания, „Химия за XI клас на СОУ“ (1991 г.) – 3 издания и др. Две уникални книги са, според мен, издадените в съавторство с академик Е. Головински „Кратка енциклопедия на науките“ (1990 г.) и претърпялата две издания „Химия – наръчник на ученика“. Едва ли някои би могъл да оспори големия принос на проф. Лазаров в усъвършенстване на образованието по химия у нас както във висшите учебни заведения, така и в средните училища.

С голяма любов и много ентузиазъм проф. Лазаров се отдава на популяризирането на химическата наука. Благодарение на широката обща химическа култура, високата ерудиция на автора и белетристичната му дарба, научно-популярните му книги се посрещат с огромен интерес не само у нас, но и в чужбина. Книгата „Науката на чудесата“ (К. Манолов, Д. Лазаров и Ив. Лилов, 1970 г.) е преведена на японски, руски, естонски, словашки и латвийски езици, а „Пътуване в химията“ (Д. Лазаров и Ив. Лилов) – на японски и унгарски език.

Чрез няколко твърде лични мемоарни книги: „Плаща-а-а“, „Под Стамболовия мост“, „Любов моя“ и др. той показва и несъмнени литературни заложби.

Професионалният път на проф. Лазаров е възходящ и почти безпогрешен, докато житейският е доста лъкату-

шен. Имало е периоди, които ще нарека „Крчка напред – две назад“. По-важно е, че добрият ни приятел Добри е останал верен на себе си и на своя несъкрусим оптимизъм. Изживени са незабравими хубави мигове, за които той винаги е имал и очи и сърце. Имало е и сътресения и неприятности, от които е трудно да избяга един истински епикуреец, в най-добрия смисъл на тази дума и чест домакин на колегиалната бохема. Ще ми се да го посоча и като пример за съпругеска вяност, но тук малко се затруднявам.

Трябва да сме благодарни на оня вуйчо, които е насочил проф. Лазаров към химическата наука. Малцина са дали толкова много на съвременната българска химия и особено на химическото образование. Юбиларът е завоювал широко признание и симпатии. Иначе не ще да е първият, който не е получил всичко, което заслужава. Тук ще спомена моята собствена максима: „Ако получиш нещо – не значи, че си го заслужил. Ако заслужиш нещо – не значи, че ще го получиш“.

Думите от рекламния клип: „Животът започва на 65 години!“ аз го поднасям на юбиляра в нов вариант: „Животът започва на 75 години!“ С радостно вълнение пожелавам на юбиляра проф. Добри Лазаров крепко здраве и все така активно дълголетие.

За много години!

Д. Клисурски

Проф. дн инж. Янко Борисов Димитриев на 70 години

Проф. Янко Борисов Димитриев е роден на 29 април 1937 г. Висшето си образование завършва в Химикотехнологическия институт в София през 1961 г. През 1969 г. му е присъдена образователно-научната степен „доктор“, а през 1991 г. – научната степен „доктор на науките“.

През периода 1962–1973 г. е асистент към катедрата „Технология на силикатите“. От 1973 до 1992 г. е доцент, а от 1992 г. – професор към същата катедра. Чете лекционни курсове по „Общо материалознание“, „Химия на твърдото тяло“, „Физикохимия на силикатите“, „Структурен анализ на материалите“, „Твърдофазни реакции“ и „Наноматериали и нанотехнологии“. Ползва се с името на високо ерудирани лектори с усет към най-новите тенденции в развитието на съвременната химическа наука и силикатните технологии. Член е на редица научни съвети и през периода 1985–1997 г. е член на химическата комисия на ВАК към Министерския съвет.

Научната продукция на проф. Я. Димитриев е голяма по обем и изключително богата по съдържание. Той е автор и съавтор на повече от 300 публикации в чуждестранни и на повече от 100 публикации в български науч-

ни списания и сборници, а също и 38 патенти в България. Основните му научни интереси обхващат проблеми на стъклообразуването при широка гама нетрадиционни стъкла, съдържащи TeO_2 , V_2O_5 , MoO_3 , SeO_2 , PbO , TiO_2 , Fe_2O_3 и др., фазови равновесия в оксидни системи, зол-гелен синтез на стъкловидни и керамични материали, наноматериали и др. В своята твърде голяма по обхват изследователска дейност проф. Димитриев ползва в умело съчетание класически и нови изследователски методи, като Мьосбауерова спектроскопия, инфрачервена и рентгенова фотоелектронна спектроскопия и др. Към публикуваните от проф. Димитриев научни трудове в чужбина е проявен твърде голям интерес. Забелязани са повече от 600 цитати от чуждестранни автори.

Проф. Я. Димитриев е желан и често канен лектор в чужбина. Освен на многобройни конференции и конгреси той е изнасял доклади и цикъл лекции в редица водещи университети и научни центрове в Великобритания, Франция, Португалия, Италия, Русия, Румъния, Македония и др.

Проф. Я. Димитриев е активен член на Българското дружество по силикатни материали към Съюза на химичите в България. Значителен е неговия принос за успеха на международните конференции „Стъкло и керамика“.

За мен лично проф. Димитров е недостижим пример за всеотдайност в професията си. Дългогодишното ми научно сътрудничество с проф. Я. Димитриев затвърди у мен впечатлението, че той е не само талантлив и неуморен преподавател и изследовател, но и много етичен колега и безкористен приятел.

Неговият 70-годишен юбилей е добър повод да му пожелаем здраве, късмет и висока творческа активност и през идните години.

Д. Клисурски

Анна Александрова Василева на 70 години

Анна Александрова Василева е родена на 11 юли 1937 г. в гр. София. Получава основно и средно образование в 14 единно средно политехническо училище „Проф. д-р Асен Златаров“. През 1963 г. завършва висше образование в СУ „Кл. Охридски“ с призната квалификация „химик, преподавател в средните училища“.

Професионалният си път започва като учителка по химия в 73 основно училище и 14 ЕСПУ София, а след това продължава в 15 политехническа гимназия „А. Мицкевич“. Години наред обучава и възпитава учениците на любов към химията като наука, развива активна извънкласна дейност по химия в училището и работи в тясна връзка с химическите предприятия. Със своята всеотдай-

на и отговорна дейност печели много ученици за каузата на химическото поприще.

През 1970 г. постъпва на работа в Централния методически кабинет по възпитателна работа на Министерството на народната просвета, впоследствие Главна дирекция „Възпитателна работа“, като училищен инспектор. Най-напред работи върху проучване на проблемите на развитие на научното и техническото творчество на учениците, проблемите на възпитанието в семейството и по местоживееене. Нейната методическа подготовка, професионално-творчески търсения и организационни умения особено силно се проявяват в дейностите на научно-методическия съвет – Главна дирекция „Учебна документация“ и след това Главна дирекция „Общо образование“ в направление „Химия“, където заема длъжностите „главен специалист“ и „главен експерт“. Работи за усъвършенстване на учебно-възпитателния процес по химия в българското училище. Съвместно с творчески колективи от научни работници, методици и учители по химия активно участва в преработването, обсъждането, одобряването и внедряването на учебни програми, учебници, учебно-технически средства за обучение по химия от шести до десети клас.

С активната си организационна и творческа позиция съдейства за внедряване и развитие на образованието по опазване на околната среда в българското училище на всички равнища. Тя е един от най-ревностните застъпници за утвърждаване на екологичния аспект в обучението по химия в други сфери на обществения живот, за професионалното ориентиране чрез учебно-възпитателния процес по химия и други.

В продължение на десетилетия, съвместно с научни работници от Химическия факултет при СУ „Кл. Охридски“, обогатява организацията и методиката за провеждане на националната олимпиада по химия за ученици и за утвърждаване на българския отбор на международни олимпиади (Швеция, Чехословакия, Холандия, Румъния, ФРГ, Франция). Инициатор е на организиране и провеждане на Втората балканска олимпиада по химия у нас.

Целенасочено и методично работи за повишаване контрола в учебно-възпитателната работа по химия в училище и издигане на престижа на учителите методици по химия от страната (комплексни проверки, посещения на занятия, доклади, дискусии, семинари, курсове у нас и в чужбина), както и специални грижи за младите учители. Има свои публикации (статии, сборници, книги, доклади). Награждавана е с орден „Кирил и Методий“ първа и трета степен, медали, грамоти, дипломи.

Била е член на редколегията на сп. „Биология и химия“, впоследствие сп. „Химия“, на Общонародния комитет за опазване и възпроизводство на природната среда при НС на ОФ, зам.-председател на Дружество за разпространение на знания „Г. Кирков“ в МНП.

Анна Василева е дългогодишен активен член на Съюза по химия и химическа промишленост и на неговото централно ръководство.

Управителният съвет на Съюза на химиците в България високо цени приноса на колежката Анна Василева за развитие на химическото образование и организацията на българските химици. Нейната 70-годишнина е приятен повод да ѝ пожелаем здраве, творческо дълголетие и още много радости от живота.

Управителен съвет
Съюз на химиците в България

Проф. дн Евгения Христова Джагарова на 70 години

Евгения Христова Джагарова е родена на 2 октомври 1937 г. в София. През 1961 г. завършва Химикотехнологичния институт в София – специалност „Технология на органичния синтез и високомолекулните съединения“ и в продължение на три години работи като инженер-химик в каучуковите

предприятия.

От 1964 г. е научен сътрудник в Института по каучукова промишленост. През 1967 г. защитава дисертация за изследвания в областта на реологията на полимерите. От 1977 г. е старши научен сътрудник II степен, а през 1985 г. получава научната степен „доктор на науките“. От 1990 г. е старши научен сътрудник I степен.

В периода 1986–1992 г. е директор на Института по каучукова промишленост, след което преминава на работа в Химикотехнологичния и металургичен университет като редовен професор, където от 1995 до 2000 г. ръководи катедра „Технология на каучука“ към факултета по химични технологии.

Проф. Е. Джагарова специализира като стипендиант на фондация „Александър фон Хумболт“ в Германия (Deutsches Kunststoff Institute, Darmstadt) през 1974–1975 г., 1989 и 1991 г. През 1994, 1995 и 1997 г. тя специализира във Франция – Ecole Nationale Supérieure de Chimie de Montpellier и Ecole Nationale Supérieure de Chimie de Mulhouse.

Проф. Е. Джагарова има над сто публикации в областта на реологията, модификацията и преработката на каучука, както и три книги. Първата, в сътрудничество с проф. д-р Гюнтер Мених е публикувана през 1976 г. в Германия. В сътрудничество с проф. А. Василев и Е. Левенсон през 1979 г. е публикувана втората книга – „Модификация на полимерите“. През 2000 г. излиза от печат учебникът „Технология на каучука“ за студентите от едноименната специалност в ХТМУ София. Нейни публикации са цитирани над 120 пъти от български и чужде-

странни учени. Отлично владее немски, френски и руски език и има работни познания по английски език.

Днес проф. Е. Джагарова е един от водещите учени в България, която има значителен принос към българската полимерна наука като цяло и в частност в реологията, модификацията и преработката на каучука. Нейната научноприложна дейност включва около 55 договора с индустрията, повечето от които са свързани с разрешаването на проблеми в областта на преработката на каучука. Във всичките си изследвания тя винаги свързва теорията с експеримента. Много от нейните бивши студенти работят в българската каучукопреработваща промишленост като ръководители и мениджъри, някои са преподаватели в ХТМУ и други университети, а пет от тях са получили образователната и научна степен „доктор“.

Проф. Е. Джагарова е член на Society of Rheology (САЩ). До скоро бе председател на Специализирания научен съвет по химия и технология на полимерите и полимерните материали при ВАК, а в момента е председател на Техническият комитет по каучук към Българския институт по стандартизация. Тя е дългогодишен активен член на Българското полимерно дружество и Дружество-то по реология.

От 1999 до 2007 г. е член на Управителния съвет на Съюза на химиците в България, който цени високо нейния принос за развитието и укрепването на химическата наука и образование в България и организацията на българските химици. Нейната 70-годишнина е приятен повод да ѝ пожелаем от все сърце здраве и творческо дълголетие.

Управителен съвет
Съюз на химиците в България

Съюзът на химиците в България честити навършени кръгли годишнини на следните свои членове:

Евгени Богданов Будевски	29.07.1922 г.
Николай Николов Тютюлков	5.07.1927 г.
Ангел Петров Кирков	4.11.1927 г.
Здравка Михайлова Малчева	1932 г.
Венета Борисова Калчева	13.09.1932 г.
Добри Лазаров Лазаров	19.10.1932 г.
Евгения Христова Джагарова	2.10.1937 г.
Лени Алексиева Николова	10.11.1937 г.
Любен Крумов Ненчев	15.12.1937 г.
Тодор Михайлов Пеев	21.12.1937 г.
Лъчезар Тодоров Прахов	21.09.1942 г.
Кръстина Димитрова Велинова	27.09.1942 г.
Витан Бонев Консулов	4.11.1942 г.
Ангел Борисов Стоилов	16.11.1942 г.
Бойка Йосифова Савова	21.11.1942 г.
Лилия Йорданова Смедарчина	11.07.1947 г.